

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Tdo/27/2019
Identifikačné číslo spisu:	7813010022
Dátum vydania rozhodnutia:	14.05.2019
Meno a priezvisko:	JUDr. Pavol Farkaš
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2019:7813010022.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Farkaša a sudkýň JUDr. Aleny Šiškovéj a JUDr. Dany Wänkeovej v trestnej veci proti obvinenému W. S. pre prečin usmrtenia podľa § 149 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. na neverejnom zasadnutí konanom 14. mája 2019 v Bratislave o dovolaní obvineného W. S. proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 25. júla 2018, sp. zn. 4Tos/40/2018, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. b) Tr. por. dovolanie obvineného W. S. sa odmieta.

Odôvodnenie

Okresný súd Rožňava (ďalej len „okresný súd“) uznesením zo 7. marca 2018, sp. zn. 3T/7/2013 podľa § 419 ods. 1 Tr. por. s použitím § 52 ods. 1 Tr. zák. vyslovil, že podmienne odsúdený W. S. v skúšobnej dobe podmienne odsúdenia určenej rozsudkom Okresného súdu Rožňava, sp. zn. 3T/7/2013 z 13. marca 2013, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 4To/63/2013 z 9. apríla 2014, ktorým mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 36 mesiacov, ktorý výkon bol podmienne odložený na skúšobnú dobu s probačným dohľadom na 5 rokov, sa neosvedčil a trest odňatia slobody vo výmere 36 mesiacov vykoná. Zároveň ho podľa 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. zaradil na výkon tohto trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia.

Odsúdený W. S. napadol uvedené uznesenie okresného súdu sťažnosťou, ktorú Krajský súd v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) uznesením z 25. júla 2018, sp. zn. 4Tos/40/2018, zamietol podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. ako nedôvodnú.

Proti uzneseniu krajského súdu, ktoré bolo W. S. doručené 28. septembra 2018, podal prostredníctvom svojho obhajcu 25. februára 2019 dovolanie.

Z odôvodnenia tohto mimoriadneho opravného prostriedku vyplýva, že naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. d) a i) Tr. por. vidí odsúdený v podstate v tom, že došlo k porušeniu

procesnoprávných a hmotnoprávných ustanovení a cieľom jeho dovolania je náprava pochybení v právoplatných rozhodnutiach, ako aj náprava pochybení v konaní, ktoré vydaniu rozhodnutí predchádzalo, nakoľko krajský súd rozhodol o jeho sťažnosti bez jeho vedomia na neverejnom zasadnutí. V ďalšom namietal, že neboli splnené zákonné podmienky na rozhodnutie o jeho neosvedčení sa v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia. Navrhol preto, aby dovolací súd rozhodol, že napadnutým uznesením krajského súdu a v konaní, ktoré mu predchádzalo, bol z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. d) a písm. i) Tr. por. porušený zákon v jeho neprospech, zrušil napadnuté uznesenie, ako aj ďalšie obsahovo nadväzujúce rozhodnutia, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad a Okresnému súdu Rožňava prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znova prorokoval a rozhodol.

Prokurátor príslušnej okresnej prokuratúry v písomnom vyjadrení k dovolaniu obvineného uviedol, že preskúmaním na vec sa vzťahujúceho spisového materiálu a dôvodov dovolania dospel k záveru, že proti napadnutým uzneseniam okresného a krajského súdu dovolanie zo zákona nie je prípustné. Navrhol preto, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí postupom podľa § 382 písm. f) Tr. por. rozhodol o odmietnutí dovolania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) posúdil vec najprv v zmysle § 382 Tr. por. a zistil, že dovolanie bolo podané neoprávnenou osobou.

Podľa § 369 ods. 1, veta prvá Tr. por. dovolanie z dôvodov uvedených v § 371 podá minister spravodlivosti len na podnet.

Podľa § 369 ods. 2 písm. b) Tr. por. proti právoplatnému rozhodnutiu súdu druhého stupňa môže podať dovolanie z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 obvinený vo svoj prospech proti výroku, ktorý sa ho priamo týka.

Podľa § 371 ods. 1 písm. d) a písm. i) Tr. por. dovolanie možno podať, ak hlavné pojednávanie alebo verejné zasadnutie bolo vykonané v neprítomnosti obvineného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky, a ak je rozhodnutie založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávného ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Podľa § 371 ods. 2 Tr. por. minister spravodlivosti podá dovolanie okrem dôvodov uvedených v odseku 1 aj vtedy, ak napadnutým rozhodnutím bolo porušené ustanovenie Trestného poriadku alebo osobitného predpisu o väzbe, Trestného zákona alebo Trestného poriadku o podmiennečnom prepustení odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody, o výkone trestu, ktorého výkon bol podmiennečne odložený, o výkone zvyšku trestu po podmiennečnom prepustení alebo o výkone náhradného trestu odňatia slobody, ktorý bol uložený popri peňažnom treste.

Z citovaných ustanovení Trestného poriadku vyplýva, že obvinený je osobou oprávnenou podať dovolanie iba z dôvodu podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Pritom platí, že viazanosť dovolacieho súdu dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené v zmysle § 385 ods. 1 Tr. por., sa týka vymedzenia chýb napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo (§ 374 ods. 1 Tr. por.), a nie právnych dôvodov dovolania uvedených v ňom v súlade s § 374 ods. 2 Tr. por. z hľadiska ich hodnotenia podľa § 371 Tr. por. (pozri rozhodnutie najvyššieho súdu zverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 120/2012). Zjednodušene povedané, podstatné sú vecné argumenty uplatnené dovolateľom a nie ich podradenie pod konkrétne ustanovenia § 371 Tr. por.

Vychádzajúc z uvedeného je v posudzovanej veci podstatné, že obvinený v podanom dovolaní prostredníctvom obhajcu síce označil ako dôvody dovolania dôvody uvedené v § 371 ods. 1 písm. d) a písm. i) Tr. por., v skutočnosti ale namieta porušenie ustanovenia § 52 ods. 1 Tr. zák. pri rozhodovaní o jeho neosvedčení sa v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia. Takto vecne vymedzený dovolací dôvod nezodpovedá žiadnemu z obvineným označených dôvodov dovolania, ale namietané chyby by bolo možné podradiť iba pod dovolací dôvod podľa § 371 ods. 2 Tr. por., konkrétne, že napadnutým

rozhodnutím bolo porušené ustanovenie Trestného zákona o výkone trestu, ktorého výkon bol podmienene odložený. Ide pritom o osobitný dovolací dôvod, ktorý priznáva zákon iba ministrovi spravodlivosti a ktorý je vo vzťahu k dôvodu dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. spočívajúcemu v nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia, ktorého uplatnenia sa v tejto veci domáha obvinený, v pomere špeciality (§ 369 ods. 1 Tr. por.).

Pre úplnosť sa žiada dodať, že ustanovenie § 371 ods. 2 Tr. por. rozširuje nielen dôvody dovolania, keď oprávňuje ministra spravodlivosti podať dovolanie okrem dôvodov uvedených v odseku 1 tohto ustanovenia aj vtedy, ak bolo napadnutým rozhodnutím porušené ustanovenie Trestného poriadku alebo osobitného predpisu o väzbe a Trestného zákona alebo Trestného poriadku o podmienечnom prepustení odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody, o výkone trestu, ktorého výkon bol podmienечne odložený, o výkone zvyšku trestu po podmienечnom prepustení alebo o výkone náhradného trestu odňatia slobody, ktorý bol uložený popri peňažnom treste, ale zároveň aj okruh rozhodnutí, proti ktorým možno dovolanie z tohto dôvodu podať. Uvedené otázky sú totiž vždy predmetom iných rozhodnutí, než taxatívne vymedzených v § 368 ods. 2 Tr. por. S takýmto rozšírením okruhu dovolaní napadnuteľných rozhodnutí Trestný poriadok výslovne počíta, keďže obmedzenie vyplývajúce z § 368 ods. 2 Tr. por. sa uplatní iba vtedy, ak Trestný poriadok neustanovuje inak. Nemožno preto konštatovať, že dovolanie bolo podané proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné, ako navrhol prokurátor, ale toto bolo podané neoprávnenou osobou.

Z týchto dôvodov najvyšší súd, viazaný obvineným W. S. vecne uplatnenou argumentáciou, jeho dovolanie podľa § 382 písm. b) Tr. por. bez preskúmania veci odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.